

[Leif Hermann]

inden for rammerne af myndighedslovens § 19 at slå sine børn som led i opdragelsen.

Jeg synes nok, at det er et både enkelt og også meget principielt forslag, socialdemokratiet er kommet med om denne tilføjelse til myndighedslovens § 19 om forældremyndighedens indhold. Som justitsministeren har været inde på, har vi i modsætning til de nabolande, som vi altid gerne skal have en rets- enhed med, ingen tradition for at lovgive om forældremyndighedens indhold eller den opdragelsesmåde, som forældrene anvender. Man har den holdning her i landet, som justitsministeren også har givet udtryk for det, at det offentlige ikke skal blande sig i børneopdragelsen og heller ikke i de former, hvorunder denne børneopdragelse foregår. Sådan har de- visen været gennem mange år, og det må nok siges, at denne devise måske ikke ligefrem har været til gavn for børneopdragelsen i dette land.

Grænserne for udøvelsen af forældremyndigheden er overvåget på den ene side af bestemmelserne i bistandslovens § 32, stk. 4, og på den anden side af straffelovens bestemmelser om vold. Det er vanskeligt at vurdere, hvorvidt disse bestemmelser udgør noget effektivt værn mod fysisk og psykisk overlast og anden krænkende behandling, men ét kan vi i hvert fald konstatere: at underretningspligtsbestemmelsen i bistandslovens § 20 under ingen omstændigheder fortolkes således, som hr. Per Stig Møller har været inde på det. Den fortolkes væsentlig snævrere, hvilket naturligvis også fremgår af den kendsgerning, at kun ganske få nabounderretninger når frem til det sociale udvalg på baggrund af bestemmelsen i § 20, der oven i købet er strafsanktioneret.

Vi kan også konstatere, at de bestemmelser, jeg her har omtalt, bl.a. bestemmelsen i bistandsloven, hyerken har begrænset brugen af vold som opdragelsesmiddel eller ændret befolkningens indstilling til den. En stikprøveundersøgelse fra 1980 viste, at 70 pct. går ind for anvendelse af fysisk afstraffelse, dog med måde, og af disse havde 78 pct. selv været udsat for korporlig afstraffelse. Vold som opdragelsesmiddel er altså så at sige en slags social arv, som går igen fra familie til familie.

Mange vil måske sige, at den lussing, der i et uovervej- et øjeblik tildeles et barn, er et mindre onde end den betydelige struktur-

vold, som vi påfører børn og børnefamilier gennem dårlige boligforhold, arbejdsløshed, ødelæggelse af det omgivende miljø osv., kort sagt den vold, som kommer til os gennem den dårlige livskvalitet, som mange er udsat for, og denne dårlige livskvalitet er vel en af de mest grundlæggende forudsætninger for, at fysisk vold indgår som opdragelsesmiddel. Fortvivlelsen og håbløsheden over dårlige fremtidsudsigter for såvel voksne som børn kan give anledning til, at øretæverne sidder lidt løst. Det er imidlertid ikke nogen begrundelse for ikke at indføre en bestemmelse som den, socialdemokratiet har foreslået, i myndighedsloven.

Det er helt oplagt, at det ikke er nogen illusion at komme med en sådan bestemmelse; vi har masser af standarder stående i lovgivningen. Jeg skal her blot henvise til retsvirkningslovens § 1 om, at ægtefællerne skal være hinanden til støtte under ægteskabet, en paragraf, som ikke er sanktioneret. Vi har masser af moralske tilkendegivelser. Hr. Per Stig Møller har oven i købt citeret den gamle børneforsorgslovs § 1, som også er en moralsk tilkendegivelse. Vi har sandelig også én stående i grundloven om, at man skal tilstræbe at skaffe folk arbejde osv. osv.

Det, dette forslag er udtryk for, er, at vi fra folketingets side ikke mener, at vold er et egnet opdragelsesmiddel. Det er altså et udpræget moralsk udsagn, og det er vigtigt for os i socialistisk folkeparti, at det bliver ved de moralske udsagn. Vi ønsker ikke, at den begrænsning i brugen af straffelovens § 244, som justitsministeren nævnte, skal hæves. Det mener jeg nu heller ikke at der er nogen særlig grund til, for da VS i sin tid havde et forslag om nogenlunde det samme på dagsordenen, udtalte rigsadvokaten, at han ikke mente, at et sådant forslag, såfremt det blev vedtaget, ville få den virkning.

Vi har altså ikke under den forudsætning, jeg her har nævnt, nogen betænkeligheder ved forslaget, men kan anbefale det som noget, der for længst burde have været indført.

Estrup (RV):

Jeg vil gerne med det samme slå fast, at det radikale venstre har stor sympati for dette forslag. Vi ser positivt på ethvert skridt, der tjener til at begrænse voldsanvendelse over for børn, og den her foreslåede ændring